

A **ס"ד**
Intro
Today we will learn דף ז of Mesechte Yevamos.
Some of the topics we will learn about today include:

A continuation of the discussion regarding the need for the **עליו** of **עליו** to teach the **איסור** of performing **עבודה** with an **ערוה**. Why would it not be understood anyway, based on various teachings and Torah principles, as explained on our Daf?

Some of the key topics and concepts that we will learn about include:

קדשי מזבח
קדשי בדק הבית
קדשי מזבח are items which are consecrated to be sacrificed on the Mizbaich in the Bais HaMikdash, as opposed to קדשי בדק הבית, which are donated for their value, to be used for the maintenance of the Bais HaMikdash.

A Continuation of...

גזירה שוה **The NEED for**

ואשה אכל ארזותה לא תקח
לצרור לגלות ערותה

יבמה יבא
עליו ← **איסור** → עליו
בזייה

to teach the **איסור** of performing **עבודה** with an **ערוה**

קדשי בדק הבית   קדשי מזבח

B דבר שיצא מן הכלל
One of the **מדות** of Rebbe Yishmael, is **דבר שיצא מן הכלל**
כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד
לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא
which means that if an action or object was included in a general category of Halachah, and was then singled out by a Pasuk in order to tell us that certain Halachos apply to the specific action or object, these Halachos apply to everything in the general category as well.

B **דבר שיצא מן הכלל**

כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד
לא ללמד על עצמו יצא
אלא ללמד על הכלל כולו יצא

C דבר שיצא לידון בדבר החדש
Another one of the **מדות** of Rebbe Yishmael, is **דבר שיצא לידון בדבר החדש**
כל דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש
אי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב לכללו בפירוש
which means that if an action or object was included in a general category of Halachah and was then singled out in a Pasuk in order to tell us a new Halachah that applies to it that contradicts the general rule of the Klal - that Halachah applies only to the specific action or object and not to the general category, unless the verse specifically states otherwise.

C **דבר שיצא לידון בדבר החדש**

כל דבר שהיה בכלל
ויצא לידון בדבר החדש
שאי אתה יכול להחזירו לכללו
עד שיחזירנו לך הכתוב בפירוש

D מצורע
 The purification process of a Metzora is a multi-stepped process. On the day that the Metzora is declared free from Tzaraas, he brings two birds to the Kohen, of which one is slaughtered and the second bird is sent away. The Metzora then shaves the hair of his body and immerses in a Mikva. He waits seven more days, at which point he shaves again, and again immerses in the Mikva. On the eighth day, the Metzora brings three Korbanos, an עולה, an אשם and a חטאת.
 The blood of the אשם Korban is applied to the right ear, thumb, and toe of the Metzora, while they are positioned inside the Azara. The Metzora also brings a לוג of oil, from which The Kohen pours some it into his hand and sprinkles it 7 times towards the Kodesh Kodshim. Afterwards, he applies some of the oil to the right ear, thumb and toe of the Metzora. The remainder of the oil in the hand of the Kohen is poured onto the head of the Metzora.

שלוש מחנות

There are 3 מחנות in the city of Yerushalayim, each with a different level of Kedusha.

Machane Yisrael encompasses the entire city of Yerushalayim, outside of Har HaBayis. Kodshim Kalim, Maaser Sheni, Neta Revai, and Bikurim, must all be eaten within this area. Only a Metzora is excluded from Machne Yisroel.

The area from the walls of Har HaBayis all the way to the Azara, including the עזרת נשים, is called מחנה לוייה. This area is off limits to ילדות, זבות, זבין, נדות, and of course to מצורעין. These are all טומאה היוצא מגופו. However, טומאת מן such as טומאת מת and טומאת שרץ may enter there התורה.

The area within the Azara is called מחנה שכינה, which includes the entire area of the Bais HaMikdash, the Mizbaich, and various לשכות of the Bais HaMikdash. Kodshei Kodshim and Menachos must be eaten in the מחנה שכינה. טומאת שרץ and טומאת מת may not enter there.

בנין אב

Another one of the "ג מדות שהתורה נדרשת בהם" of Rebbe Yishmael, is the בנין אב, which means that if a Torah law is stated in one place in the Torah, then its properties can be applied to all other comparable laws and situations.

D

מצורע

שלוש מחנות

בנין אב

1 So let's review.....

The Gemara on the previous Daf had brought a רבי דבי רבי תנא דבי רבי אשי that the Posuk regarding Shabbos says; לא תבערו אש בכל מושבותיכם
 And the Posuk regarding מיתת בית דין says; והיו אלה לכם לחוקת משפט לדורותיכם בכל מושבותיכם
 The Mitzvah of carrying out מיתת בית דין is NOT דוחה שבת.

1 On the previous דף...

תנא דבי רבי יוחנן

לבת

אומת בית דין

והיו אלה לכם לחוקת משפט לדורותיכם

בכל מושבותיכם

לא תבערו אש בכל מושבותיכם

מה מושבות האמורים להלן בבית דין

אף מושבות האמורים כאן בבית דין

ואמר רוחמנא לא תבערו

עו אומת בית דין דוחה לבת NOT

2 Apparently, otherwise we would say that it IS דוחה שבת based on עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת

This would explain why we need עליה to forbid יבום of an ערוה.

2 Otherwise we would say it IS דוחה לבת based on עלה דוחה לא תעשה לל בו כרת

Which would explain the need for the עליה of גזירה שוה to FORBID Yibum of an ערוה

3 The Gemara rejects this proof:

אמר רב שימי בר אשי האי תנא לא משום דאתי עשה ודחי ל"ת אלא משום דמייתי מק"ו
 Generally, we do NOT say עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת, and based on that reasoning would NOT be דוחה שבת. However, there is an exception in that it IS דוחה שבת, and that is why we need to teach us that מיתת בית דין is NOT דוחה שבת.

3

אמר רב שימי בר אשי האי תנא לא משום דאתי עשה ודחי ל"ת אלא משום דמייתי מק"ו!

4 The קל וחומר is as follows:
 מה עבודה שהיא חמורה ודוחה שבת רציחה דוחה אותה
 Performing Avoda in the Beis HaMikdash is a more stringent Mitzvah than שבת, since דוחה שבת are קרבנות ציבור
 Yet if a Kohen committed murder and is חייב מיתה, the Posuk says;
 מעם מזבחי תקחנו למות
 He shall be removed from the Mizbeach to be punished - and as Tosfos adds;
 ואפילו אם אין שם כהן אחר ראוי לעבודה שהעבודה נדחית
 Even if there is no other Kohen fit to perform the עבודה, and as a result the עבודה will not be performed. Apparently the Mitzvah of בית דין overrides even the more severe Mitzvah of עבודה? If so;
 שבת שנדחת מפני עבודה אינו דין שתהא רציחה דוחה אותה
 Certainly, בית דין should override the less stringent Mitzvah of שבת?
 Therefore, we need the לימוד מושבותיכם to teach us that בית דין is NOT שבת דוחה.
 Similarly, קבורת מת מצוה, although it IS דוחה עבודה, it is NOT שבת דוחה.

4 קל וחומר

<p>שבת שנדחת מפני עבודה אין דין למהא רציחה דוחה אומרי!</p> <p>Therefore... בכל מושבותיכם Teaches us מיתת בית דין דוחה שבת is NOT Similarly... קבורת מת מצוה, Although עבודה, דוחה שבת is NOT</p>	<p>מה עבודה שהיא חמורה ודוחה שבת רציחה דוחה אומרי</p> <p>מעם מזבחי תקחנו למות ואפילו אם אין שם כהן אחר ראוי לעבודה שהעבודה נדחית overrides EVEN the more severe Mitzvah of רציחה?</p>
--	--

5 The Gemara has exhausted all possible sources for עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת - And indeed concludes that אין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת - A מצוות עשה is NOT דוחה a מצוות עשה which carries a penalty of כרת.
 Therefore, the original question arises again; why do we need the גזירה של עליה עליו to teach that אחות אשה and all other עריות are פטור מן החליצה ומן היבום? Why would we think that the מצוות עשה of יבום would override the לא תעשה שיש בו כרת עריות of תעשה שיש בו כרת?

5 The גמרא CONCLUDES...
אין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת

?

The original question arises again;
 Why do we need...
 ואשה אכל אחותה לא תקח לצרור כללות ערותה יבמה יבא עליה ← אצורה אור → עליה בחייה

...to teach that אחות אשה and all other עריות are פטור מן החליצה ומן היבום?

6 The Gemara answers:
 סד"א תיהוי האי אשת אח
 דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד
 לא ללמד על עצמו יצא
 אלא ללמד על הכלל כולו יצא
 One of the *הם* is that if the Torah teaches a specific Halachah regarding one *איסור*, which is part of a group of *איסורים*, this Halachah applies to all *איסורים* of this group.
 In our case: *אשת אח*, marrying a brother's wife - even one's deceased brother's widow - is one of the *ערויות*, and forbidden. Yet, the Torah was *מחדש* that this *איסור* becomes *מותר* in a *יבום* situation - and it is actually a *Mitzvah* for the *יבם* to marry the *יבמה*, his deceased brother's widow.

6

סד"א

תיהוי האי אשת אח

דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד

לא ללמד על עצמו יצא

אלא ללמד על הכלל כולו יצא

<p>אשת אח</p> <p>▼</p> <p>In a</p> <p>יבום</p> <p>situation</p> <p><i>יבום</i></p> <p><i>Actually a יבום</i></p>	<p>אשת אח</p> <p>▼</p> <p>Marrying even</p> <p>DECEASED brother's</p> <p>widow</p> <p><i>יבמה</i></p>
--	---

7 Based on the above principle,
 מה אשת אח שריא
 אף כל ערויות נמי שריין
 All *איסורי ערויות* would likewise become *מותר* in a *יבום* situation.
 Therefore, we need the *גזירה שוה* עליה עליה to exempt an *אשה* and all other *ערויות* from *יבום*.

7

Based on the above principle,

אף כל ערויות נמי שריין

אף כל ערויות נמי שריין

<p>אף כל ערויות</p> <p>נמי שריין!</p> <p><i>In a יבום situation</i></p>	<p>מה אשת אח</p> <p>שריא</p>
---	--

Therefore...

We need the *גזירה שוה* of

עליה עליה

to exempt all other ערויות

from *יבום*

8 The Gemara cites a Braisa which explains the prototype of this principle
 In Parshas Emor the Posuk says;
 כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים... וטומאתו עליו ונכרתה... והנפש ההיא...
 This is the כלל, the general rule that one who eats Kodshim הגוף, while he is Tamei is חייב כרת.
 Yet, in Parshas Tzav the Torah singles out Korban Shlamim, and states;
 והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לשם וטומאתו עליו
 ונכרתה הנפש ההיא מעמיה
 Shlamim was הכלל to teach
 מה שלמים מיוחדים קדשי מזבח
 אף כל קדשי מזבח
 יצאו קדשי בדק הבית
 The חייב כרת for eating קדשים בטומאת הגוף applies only to קדשי בדק הבית, similar to Shlamim, but not to קדשי מזבח, items donated for the maintenance of the Bais HaMikdash.

8 *A Braisa explains the prototype of this principle* ויציא מן הכלל

<p>פרשת צו והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' ויציא מן הכלל וטומאתו עליו ונכרתה הנפש ההיא... <u>TEACHES</u> מה שלמים מיוחדים קדשי מזבח אף כל קדשי מזבח יצאו קדשי בדק הבית</p>	<p>פרשת אמור כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים... וטומאתו עליו ונכרתה הנפש ההיא <u>GENERAL RULE</u> קדשים Eating בטומאת הגוף חייב כרת</p>
---	---

9 The Gemara, however, rejects this as well, citing differences between the case of שלמים, where both the כלל, all of קדשים, and the הכלל מן הכלל, Shlamim, have the same Halachah, they are both אסור - whereas, in the case of ייבום, the כלל, which is עריות, is obviously אסור, and the הכלל מן הכלל, דבר שיצא אחת, which is ייבום situation, is מותר - they each have different Halachos -

which would make the case of ייבום more similar to yet another principle, namely
 דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש
 שאי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירונו לך הכתוב בפירוש
 Where the דבר שיצא מן הכלל teaches a novelty, you cannot compare it to the כלל.

9

<p>ייבום דבר שיצא מן הכלל אלת אה מותר <u>DIFFERENT</u> הלכות</p>	<p>שלמים דבר שיצא מן הכלל אלת אה אסור <u>SAME</u> הלכה</p>
--	--

They're BOTH אסור!
 Similar to another principle
 דבר שהיה בכלל
 ויצא לידון בדבר החדש
 שאי אתה יכול להחזירו לכללו
 עד שיחזירונו לך הכתוב בפירוש
CAN'T compare it to the כלל

10 Therefore, although the Issur אה in a יבום situation, the Issur of other עריות remain אסור even in a יבום situation.

10

<p>OTHER עריות</p> <p>▼</p> <p>Remain אסור EVEN in a יבום situation</p>	<p>Although... אשת אה</p> <p>▼</p> <p>Became אה In a יבום situation</p>
---	---

11 This principle is found in the Torah regarding the קרבן אשם of a מצורע, where the Posuk states; ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העולה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן The words כחטאת האשם are apparently redundant.

11

This principle is found regarding the מצורע of a קרבן אשם

ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העולה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן

Apparenty redundant

12 However, based on the above principle we would say as follows:
- דבר שהיה בכלל - אשם מצורע is included in the Klal of all אשמות, where the Torah in Parshas Tzav teaches all its Halachos, including the requisite זריקת הדם, sprinkling the blood on the Mizbeach. Now, לפי שיצא אשם מצורע לידון בדבר החדש בבהן יד ובהן רגל הימנית In Parshas מצורע, the Torah singles out אשם מצורע to require some of its blood to be applied to the right ear, thumb and toe of the מצורע. Therefore, יכול לא יהא טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח Based on the above principle, אשם מצורע would remain completely different than all אשמות, in that it would not require the regular הדם זריקת הדם? Therefore; תלמוד לומר כי כחטאת האשם הוא מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורים לגבי מזבח אף אשם טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח The words אשם מצורע in the Klal of all אשמות, that אשם מצורע does require the regular הדם זריקת הדם.

12

<p>Therefore... אשם מצורע יכול לא יהא טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח</p>	<p>לפי שיצא אשם מצורע לידון בדבר החדש בבהן יד ובבהן רגל הימנית</p>	<p>However... אשם מצורע בכלל אשמות ALL Including זריקת הדם</p>
<p>תלמוד לומר כי כחטאת האשם הוא</p>		
<p>אף אשם טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח</p>	<p>מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורים לגבי מזבח</p>	

13 However, in the case of ייבום, since we have no Posuk to teach us otherwise, the principle of אי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו לך הכתוב בפירוש applies, and ה"א אשת אח דאישתרא אישתראי שאר עריות לא The Issur אשת אח became מותר, but the Issur of other עריות remains אסור.

13

"קב"ח

Since we have no פסוק
to teach otherwise,
the principle of
אי אתה יכול להחזירו לכללו
עד שיחזירנו לך הכתוב בפירוש
APPLIES

ה"א
אשת אח
דאישתרא
אישתראי

שאר עריות
לא

14 And so, we are back to the original question as to why we need עליה.

14

?

Why we need
עליה?

15 The Gemara suggests that we could use another one of the principles of the "ג מדות שהתורה נדרשת בהן בנין אב, to allow Yibum of an Ervah: אלא סד"א תיתי כמה מצינו מאשת אח מזה אשת אח מייבמה אף אחות אשה תתייבם Just as the Issur אשת אח becomes מותר, the Issur אשה אחות and other עריות also become מותר, in a ייבום situation. Although, התם חד איסורא הכא תרי איסורי In a simple case of ייבום, only one Issur - that of אשת אח, needs to be overridden, while in a case of אחות אשה, two Issurim - that of אשת אח AND אחות אשה must be overridden? However, we find a concept of הואיל ואשתרי אשתרי Once one איסור is permitted for this purpose, another איסור is permitted as well.

15

We could use principles of...
בנין אב
אלא סד"א
תיתי כמה מצינו מאשת אח...

מה אשת אח
מייבמה

אף אחות אשה
תתייבם

כא ← Although → כא
חי איסורא חי איסורא

כואיל ואשתרי אשתרי

16

As a source, the Gemara cites a Braisa;
 מצורע שחל שמיני שלו בערב הפסח וראה קרי בו ביום וטבל
 The 8th day of a Metzora's purification process is when he would normally finalize his טהרה, by bringing his קרבנות, and have blood and oil applied to his right ear, thumb and toe. He would stand in שער נקנור, the doorway to the עזרה, which merely has קדושת הר הבית, and not קדושת עזרה, since he may not enter the עזרה. However, since the דם may not be removed from the עזרה, he would extend his hand into the עזרה to receive the דם.
 He must complete this today in order to be able to bring his פסח, because at this point he is a מחוסר כפורים who is forbidden to eat Kodshim.
 Now, in this case, the מצורע also had a seminal emission, for which he immersed in a Mikvah, but remains a טבול יום until sunset. This complicates matters for him, by creating two possible obstacles for him to overcome.
 One - Although, as a מצורע מחוסר כפורים he is מותר to enter the הר הבית, but as a טבול יום בעל קרי he is אסור מדאורייתא, according to the Braisa, to enter even the הר הבית?
 The solution is;
 מוטב שיבא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת
 The כרת of מוצות עשה, which carries a penalty of כרת, overrides the מוצות עשה of מצוות עשה, which does not carry a penalty of כרת.

17

The second problem is extending his hands into the עזרה, because עולא holds ביאה במקצת שמה ביאה
 Even part of his body may not enter the עזרה - And this DOES carry a penalty of כרת?
 The solution is;
 ואמר עולא מה טעם הואיל והותר לצרעתו הותר לקרויו
 Since the Torah already allowed the מצורע to extend his hands into the עזרה for the purpose of his טהרה, because there is no other way, it allows even a מצורע who is also a בעל קרי to extend his hands into the עזרה.

16

בריייתא:
מצורע
 שחל שמיני שלו בערב הפסח
 וראה קרי בו ביום
 וטבל

	בעל קרי טבול יום	מצורע מחוסר כפורים
8TH DAY ערב פסח	ראה קרי	FINALIZES טהרה
1 ENTERING THE הר הבית	✗	✓

מוטב שיבא עשה שיש בו כרת
 קיבן פסח

וידחה עשה שאין בו כרת
 וישלחו מן המזנה

17

	בעל קרי טבול יום	מצורע מחוסר כפורים
2 Extend hands into the עזרה	✗	✓

ביאה במקצת שמה ביאה
 כרת!

ואמר עולא מה טעם?
 הואיל והותר לצרעתו
 הותר לקרויו

18 We would apply this concept of הוֹתֵרָה הוֹתֵרָה to יבום as well. Since we are already מתיר את אשת אח of איסור in order to perform the Mitzvah of יבום, we would be מתיר את אשת אח as well, if not for the עליה of לימוד which teaches otherwise.

This discussion continues on the next Daf.

18

We would apply כוונתו בותרתו to יבום as well...

Since...

<p>We're already מתיר את אח</p>	<p>We would be מתיר אחות אשה as well</p> <p>▼</p> <p>If not for עליה which teaches otherwise</p>
-------------------------------------	--